

Mirac bahri 1-2

Seyyidi kainât, Hazret-i Fahr-i Âlem
Muhammed Mustafâ râ Salevât
Söyleşürken Cebrâil ile kelâm
Geldi Refref önüne verdi selâm
Aldı ol şâh-ı cihânı ol zamân
Sidre'den gitti ve götürdü hemân
Bir fezâ oldu o demde rûnümâ
Ne mekân var anda ne arz-u semâ
Kim, ne hâlidir, ne mâli, ol mahal
Akl ü fikr etmez o hâli fehmü hal
Ref' olup ol şâha yetmiş bin hicâb
Nûr-u tevhîd açtı vechinden nikâb
Her birisinden geçerken îlerû
Emr olundu Yâ Muhammed gel berû
Gel habîbim sâna aşık olmuşam
Cümle halkı sâna bende kılmışam
Ne murâdın vâr ise îdem revâ
Eyleyem bir derde bin türylü devâ
Mustafâ dedi: Eyâ Rabbe'r-Rahîm
Vey hatâ pûş ü atâsı çok kerîm
Ol zaîf ümmetlerim hâlî nola
Hazretîne nîce anlar yol bula
Hak-Teâlâdan nidâ geldi emin
Yâ Muhammed dedi Rabbü'l-Âlemin
Gam yeme kim Yâ Muhammed olma melul
Her ne kim dîledin oldu kabul

Ümmetini sâna verdim ey habîb
Cennetîmi anlara kıldım nasîb
Ey habîbim nedir ol kim dîledin
Bir avuç toprağa minnet meyledin
Zâtıma mir'at edindim zâtını
Bîle yazdım âdım ile âdını
Hem dedi kim: "Yâ Muhammed ben seni
Bilûrem görmeğe doymazsın beni
Avdet edûp davet et kullarımı
Tâ gelûben göreler dîdârımı
Sen ki mi'râc eyleyûb etdin niyâz
Ümmetin mîrâcını kıldım namâz"
Tarfetül-ayn içre ol Fahr-i cihân
Ümmühân'ın evine geldi hemân
Her ne vâki oldu ise serteser
Cümlesin eshâbına verdi haber
Dediler: "Ey Kıble-i İslâmü dîn
Kutlu olsun sâna mîrâc-i güzîn
Biz kamûmuz kullarız sen şâhsın
Gönlümüz îçinde rûşen mâhsın
Ümmetin olduğumuz devlet yeter
Hizmetin kıldığımız izzet yeter !"

Allâhümme salli alâ seyyidinâ
Muhammedinillezî câe bilhakkıl mübîn
Ve erseltehû rahmetel lil âlemin